

231
~~220~~
ש ר ר ק ר ל מסי
מיסיבת וועדת הכנסת, שהתקיימה ביום ג'
ח' בניסן תשל"ג, (19.4.73) בסעה 8.30

נ כ ח ר:

חברי הועדה:

- א. אנקוריון - יו"ר
- ב. אביזוהר,
- ג. ארזי
- ד. ביבי
- ה. ברעם
- ו. בן-מאיר
- ז. גולן
- ח. גולדסמידט
- ט. בן-פורת (במקום ח'כ י. נבון)
- י. דרובלס (במקום ח'כ צימרמן)
- יא. הורביץ (במקום ח'כ הראל)
- יב. זר
- יג. טובי
- יד. יפה
- יז. נחוטתן
- יח. ידיד (במקום ח'כ נסים)
- יט. עופר
- יך. רשאל
- יג. רזיאל-נאור
- יט. שחל

מוזמנים:

- י. ישעיהו - יו"ר הכנסת
- יב. לורך - מזכיר הכנסת
- יג. יעקובסון - סגן מזכיר הכנסת
- יד. למברגר - חשב הכנסת
- יז. ד"ר ג. קיטרון - יועץ משפטי
- יח. בר-זכאי - יועץ משפטי - משרד המשפטים
- יט. ליכאי - יועץ משפטי
- כ. סמגר - היועץ המשפטי לממשלה.
- כ"ג. האוזנר, ח'כ י. יפרח.
- כ"ד. ברפי - מזכיר הועדה

ט. קוטלר, א. גלילי

רסמין:

סדר היום:

1. אישור התחלת ישיבת מליאת הכנסת ב-11.4 בסעה 9 בבוקר.
2. איחוד שתי הצעות חוק לחוק הפלילי (תיקון 36 ו-35).
3. קביעת סדר הדיון בהצעות להביע אי-אמון בממשלה, שהוגשו על ידי גח"ל, רק"ח והמרכז החפשי.
4. דחית הסקירה והדיון על פעולות משרד השיכון.
5. הודעת היועץ המשפטי בענין הכאת אזרח על ידי רס"ל הפסורה.
6. קיום ישיבות ועדות בתל-אביב בעת הפגרה.
7. קביעת זמן לדיונים בפעולות המשרדים הסוניים.
8. הצעת חלוקת התקציב לשירותי הסיעות.
9. החזרת שכר דירה לחברי כנסת המחזיקים חדרים בפגרה.
10. חוק שכר חברי כנסת (תיקון מס' 9) תשל"ג-1973.
11. סדרי הדיון בסכומיה והצעותיה של ועדת הכספים לדו"ח השנתי של מבקר המדינה.
12. מכתב יו"ר הכנסת אל יו"ר ועדת הכנסת מיום 28.3.73, בענין חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) תשל"ג-1973.

(מקבץ ביום 19.4.73)

היו"ר א. אנקוריון:

אני פותח את הישיבה.
אני מקדם בכרכה את חבר הכנסת רפאל,

לאחר היעדרות ניכרת.

1. אישור תחילת ישיבת פליאת הכנסת ב-11 באפריל ב-9 בבוקר

היו"ר א. אנקוריון:

אנחנו מתבקשים על ידי יושב-ראש
כנסת והסגנים לאשר תחילת ישיבת
מחר של פליאת הכנסת בשעה 9 בבוקר. סדרהיום לאותו יום עמוס, וזהו היום
האחרון למושב החורף.

החלט: לאשר את הנ"ל.

2. איחוד סתי הצעות חוק לחוק הפלילי (36 ו-35)

היו"ר א. אנקוריון:

אתמול סיימה ועדת החוקה תוקן-פספס
את הדיון בסתי הצעות לחוק לחוק
הפלילי, תיקון-תיקון מס' 35 ו-36. הועדה החליטה לפזג את סתי ההצעות
האלה להצעת חוק אחת, ובהתאם לסעיף 69(1) של התקנון היא פונה אלינו לאשר
פיזוג סתי ההצעות האמורות להצעה אחת, תיקון מס' 35.

החלט: לאשר את הנ"ל.

3. קביעת סדר הדיון בהצעות להביע אי-אמון בממשלה, שהוגשו על ידי
סיעות גח"ל, רק"ח והמרכז החפשי

היו"ר א. אנקוריון:

אנחנו מתבקשים לקבוע את מסגרת-הדיון
בהצעה הנ"ל.

ב. ברעם:

אני מציע שתהינה שלוש הצעות יחד
עם הנמקה והצבעה נפרדת. ~~המסגרת~~
תהינה קודעות של סיעות. אנחנו נמצאים במצוקת זמן והפעם יש להסתפק בהודעו
סיעות ולא מדיון לאחר כל הצעת אי-אמון.

א. רזיאל-נאור:

אני מציעה שלא לאחד את ההצעות.
נימוקי ההצעות הם שונים, ~~סמליות~~
מס' קטביים. אין לאחד דברים כאלה. הנושא מאד בלתי-שגרת. זו אינה
הצעת אי-אמון על רקע דברים שמתרחשים במדינה היום. המינימום הדרוש
לשעתי בנושא כזה הוא שלוש שעות. אם הכנסת שרויה במצוקת זמן, היא יכולה
לשבת עוד סעתיים בערב וגם מחר, וכמו כן ביום חמישי.

ת. טובי:

אני שותף לדעתה של חברת הכנסת רזיאל-
נאור בהגדרת הסוגי בהצעות. אנני
בהחלט בעד זה שנקיים דיון נפרד והצבעות נפרדות.

ר. ארזי:

אני תומך בהצעת חבר-הכנסת ברעם.
כאשר סיעה מציעה אי-אמון, יש לה רשות
דיבור של רבע שעה. לאחר מכן אותה סיעה יש לה זכות להודעה גם כן
במסגרת של 10 דקות. זה אינו כך שהסיעה אינה יכולה לבשא את עצמה. רק
לפני שבוע היתה לנו הצעת אי-אמון, כמו כן לפני שבועיים. הנושא כשלעצמו,
סאינני אומר שאינו מעניין, בא לידי ביטוי בציבור ובפובליציסטיקה וגם
בכנסת, וגם היום יבוא לידי ביטוי בכנסת. לאחר הכל אי-אפשר לעשות מהזמן
גומי. תחילה חשבנו לסיים את כנס החורף לפני שבוע. הארכנו אותו בשבוע.
יש דברים רבים על סדר היום, יש הצעות דחופות לסדר היום. היכן ניקח
את הזמן הדרוש? האפקט של הצעת אי-האמון לא יקופח.

י. נחושתן:

סיעת גח"ל מציעה אי-אמון בממשלה על
על החלטה מסויימת, ועל אותה החלטה
מציע חבר הכנסת טובי אמון בממשלה, כי לדעתו זו החלטה טובה מאד.
הייתי עוד מבין את ההגיון לו הייתם אומרים, שהצעות גח"ל והמרכז-החפשי
תהינה יחד, ואילו הצעת חבר הכנסת טובי, שהיא בנוגדת לחלוטין, תועמד
לאחר מכן. לסיעה בכנסת יש זכות שהצעת אי-האמון שלה תידון בהרחבה
ובהנמקה בלתי-מסוייגה. מה ענין הזמן לכאן? הכנסת צריכה להסמיע ביקורת

על פעולות הממשלה. אתם עושים חוכא ואישלולא מהצעת סיעת גח'ל וסיעת רקי'ח מבחינתה. איך אפשר לנסק יחד שתי הצעות כאלה? זה צחוק? הבעת אי-אמון זה אחד המכשירים הפרלמנטריים הטובהקים. אני מבקש שוועדת הכנסת תחליט שההצעות תידונה בנפרד. אם יהיה צורך, ייסבו עוד שתיים.

היו"ר א. אנקוריון:

קודם כל יש לנו תקדימים בענין זה. את ההפרדה בין הדברים אנחנו מקיימים על ידי הצבעות נפרדות. המסותף בין ההצעות הוא אי-האמון.

מי כוועדת הכנסת חייבת לדאוג את דאגת זמן הכנסת? ועדת הכנסת וודאי אינה יכולה לומר, שהדבר אינו מענין אותה.

החלט: לקבל את הצעת חבר הכנסת ברעם, לקיים דיון אחד והצבעות נפרדות.

הדיון יהיה במסגרת הודעות סיעות.

ת. טובי:

באיזה סדר יועלו ההצעות?

היו"ר א. אנקוריון:

זה ענין של היושב-ראש. אם זה כתוב בתקנון, ינהגו לפי התקנון.

4. דחית הסקירה והדיון על פעולות משרד הסיכון

היו"ר א. אנקוריון:

יושב-ראש הכנסת והסגנים מבקשים אישור ועדת הכנסת לדחית סקירת שר הסיכון על פעולות משרדו והדיון בסקירה עד למושב הקיץ, וזאת בגלל סדר היום העמוס של הכנסת.

החלט:

לאשר את דחית סקירת שר הסיכון והדיון על פעולות משרדו למושב הקיץ.

5. הודעת היועץ המשפטי לממשלה בענין הכאת אזרח על ידי רס"ל המסורה

היו"ר א. אנקוריון:

אתם זוכרים שביקשנו מהיועץ המשפטי לממשלה שיחזיק אותנו בידיעה בקשר לענין הכאת האזרח על ידי רס"ל המסורה. קיבלנו מכתב מהיועץ המשפטי מה-3 באפריל. (מצטט את המכתב) בין היתר נאמר בו: "...אנו נמסיך במאמצים לבוא עמו בדברים ולא נאחר להודיעך תוצאות השיפול". מכתב של המסורה לאותו אזרח היה כתוב: "רצוני להיפגש אתך לסיחה בקשר לתלונה שהגסת בזמנו בגד רס"ל מלכה. אודה לך אם תועיל להתקשר אתי בשלפון על מנת לקבוע פגישה במועד נוח לך".

אנחנו מקבלים את הדבר לידיעה ומקווים לקבל בהמשך ידיעה על תוצאות השיפול.

6. קיום ישיבות ועדות בתל-אביב בעת הפגרה

היו"ר א. אנקוריון:

יש בקשות של כמה ועדות להרשות להן לקיים בימי הפגרה את ישיבותיחן בתל-אביב.

החלט: לאפשר לוועדות לקיים ישיבות בת"א בימי פגרת הכנסת.

7. קביעת זמן לדיונים בפעולות משרדים שונים

היו"ר א. אנקוריון:

בפנינו בקשה של מר יעקובסון להקצות זמן לדיונים על סקירות משרדי ממשלה שיתקיימו במושב הקיץ של הכנסת. סקירת שר הפנים נועדה ליום

הראסון של פתיחת הכנסת, ב-14 במאיר. אני מציע שנקציב לדיון זה שעתיים, סקירת סר הפיתוח - שעתיים, סקירת סר החוץ - שלוש שעות; סר התחבורה - שלוש שעות, סר המסורה - שעתיים, סר הדתות - שעתיים, סר המספטים - שעתיים, סר התיירות - שעתיים, סר התקסורת - שעתיים, חינוך ותרבות - שלוש שעות, ראש הממשלה - שלוש שעות.

ההצעה היא לכל המסרדים להקציב דיון של שעתיים, זרש לדיון במסרד החוץ, התחבורה, החינוך והתרבות, ומסרד ראש הממשלה - שלוש שעות.

א. רזיאל-נאור:
אני חושבת ששעתיים אינן מספיקות לדיון במסרד הפנים, הוא הדין למסרד המספטים. אני מציעה שלוש שעות לכל אחד מהמסרדים האלה.

החלט: לאשר את הצעת יו"ר הוועדה, בתיון של חברת הכנסת רזיאל-נאור.

8. הצעת חלוקת התקציב לסיירות הסיעות

פ. ברעם:
קיימתי ישיבה של ועדת המסנה בענין חלוקת התקציב לסיירות הסיעות. עד כה קיבלו הסיעות 100 לירות יסוד לכל סיעה, וכעד חמיסה חבריה הראסונים קיבלה הסיעה 75 לירות עבור כל חבר, ו-50 לירות עבור כל חבר מעל לחמיסה חברים.

הסנה עמדו לחלוקה רבע פיליון לירות. הצעתנו אומרת, שהיסוד יהיה 200 לירות לכל סיעה, מבלי להתחשב בגודלה. לא יקבל זאת איש יחיד בכנסת, אלא מי שמוכר כסיעה. לחמיסה חברים יתנו 180 לירות לכל אחד. יתר החברים יקבלו 130 לירות כל אחד. חבר כנסת יחיד יקבל 180 לירות.

החלט: לאשר את הצעת חבר הכנסת ברעם.

9. החזרת שכר דירה לחברי כנסת שמחזיקים חדרים בעת הפגרה

היו"ר א. אנקוריון:
יש החלטה קבועה להחזיר שכר דירה לחברי כנסת שמחזיקים חדרים בירוטלים, בזמן הפגרה. אני מביא הצעה להגדיל את הסכום מ-130 לירות ל-150 לירות, פסיבות מובנות.

פ. שחל:
אני בעד, אבל רוצה להסב תשומת לב הוועדה, כי פחירי בתי הפלון עלו ב-50%-75%. אם קודם שלמנו 28 לירות, היום מגיע הפחיר ל-42 לירות ואף 45 לירות. לדעתי צריך לקחת זאת בחשבון.

היו"ר א. אנקוריון:
זה שייך לסוגית האס"ל. לפני זמן מה הייתה הגדלת האס"ל. אם חברים חושבים שצריך להוסיף ולעשות בענין זה, צריך להביא זאת לוועדת המסנה לשכר.

ת. טובי:
גם אז הבטיחו שידונו מחדש. אני מציע שהוועדה תחליט שהיא מבקשת את ועדת המסנה שתוך חדש ימים תביא הצעה חדשה בענין האס"ל.

י. נחוסתן:
אני חושב שיש להגדיל את החזרת שכר הדירה ל-175 לירות.

החלט: להגדיל את החזרת שכר הדירה מ-130 לירות ל-175 לירות. ועדת המסנה תדון מחדש בענין האס"ל.

10. חוק שכר חברי כנסת (תיקון מס' 9) תשל"ג-1973

החוק הזה הובא לוועדה בשבוע
סעבר, וסיעה אחת ביקשה אפשרות

היו"ר א. אנקוריון:

להתייעץ.

אני מודיע שאין לנו התנגדות
להצעה שהובאה.

י. גולן:

ההצעה אומרת להסוות את שכרם של
יושבי-ראש ועדות הכנסת לשכר

מ. ברעם:

סגני יושב-ראש הכנסת, זאת אומרת תוספת של 10% מסכרם של חברי הממשלה.

החלט: לאשר את הנ"ל.

הנוהג הוא, שהצעת חוק שהיא באה
מסעם ועדה של ועדות הכנסת, להבדיל

ד"ר ג. קיטרון:

מחבר כנסת בודד, מונחת על שולחן הכנסת ישר לקריאה ראשונה, ללא צורך
בקריאה מוקדמת.

אני מצי שנסחרר את החוק מהצורך
בהנחתו המוקדמת על שולחן הכנסת,

היו"ר א. אנקוריון:

כדי שאפשר יהיה להעבירו מחר בקריאה ראשונה.

זה מחייב פירסום בחוברת הכחולה
ביירשומות, וזה מצריך זמן.

ס. יעקובסון:

11. סידרי הדיון בסיכומיה והצעותיה של ועדת הכספים לדיוח השנתי של
מבקר המדינה

דחינו את הסיכום בשאלה, כיצד

היו"ר א. אנקוריון:

יונח על שולחן הכנסת ענין סיכומי

והצעות ועדת הכספים לדיון וחשבון השנתי של מבקר המדינה. בסעתו היה
דיון וויכוח. על סמך זה הנחתי על שולחן הועדה הצעה בת ארבעה סעיפים,
וכן קבלנו על-כך הערה של חבר הכנסת קרגמן, כיחון שהדבר נוגע קידום-כל
לוועדת הכספים. שוחחתי בענין זה עם חבר הכנסת קרגמן. הוא איננו עומד
כל כך על הענין הראשון. חברים סאלו, איך יידעו חברים שאינם חברי
ועדת הכספים על איזה פרקים עומדת ועדת הכספים לדון. התגבשה דעה,
שכאשר הועדה תחליט על איזה פרקים היא עומדת לדון, היא תניח על שולחן
הכנסת הודעה, בה היא תודיע שהיא עומדת לדון בפרקים אלה ואלה, ומי
סמכונין יוכל להגיש הסתייגויות או הצעות. חבר הכנסת קרגמן כותב,
סיים לתת לה-גמישות מסויימת בדיוניה. מה-פירוש גמישות? לדעתך, אולי
החלט על צמצום או הגדלת רשימת הפרקים, יניחו טוב הודעה על שולחן הכנסת,
בה יודיעו על כך. חבר הכנסת קרגמן בעצם מסכים לדבר. במקום סעיף
4 שיסנו בהצעתנו, אני מוכן לקבל את סעיף 3 בהצעת חבר הכנסת קרגמן,
ועדת הכספים, כמו כל ועדה, מחליטה על הסתייגויות שהיא מרשה להניח
ועל כאלה שאינה מרשה.

בין שתי ההצעות יש שני הבדלים.

ד"ר ג. קיטרון:

האחד, חבר הכנסת קרגמן אינו

רואה בכך חסיבות גדולה, זו חובה להניח על שולחן הכנסת הודעה באיזה
פרקים תדון הועדה. אמנם, לעתים מחליטה הועדה לדון על פרקים מסויימים,
ואחר כך אינה יכולה לעמוד בכך. אם נאמר שועדת הכספים תודיע על פרקים
שבדעתה לדון במקום "העומדים לדיון", ליו"ר ועדת הכספים אין התנגדות.

ההבדל היותר חשוב זה בענין הצעות

חברי כנסת שאינם מיוצגים בוועדה. כאן הצעת יושב-ראש ועדת הכספים היא
ללכת בעקבות הנוהל המקובל מאז ומתמיד בדיון בחוקים. הועדה תחליט
כאיזו מידה חבר כנסת שאינו חבר הועדה רשאי להסתייג, ולתביא את הצעותיו
למליאת הכנסת.

ועדת הכספים רשאית או חייבת
לסמוע אותו?

י. הורביץ:

ד"ר ג. קיסרון:

רשאית. לפי תקנה 78 של התקנון.

ת. טובי:

אני מציע שלא נצטרע ממה שאנחנו מבטלים. זכות מוקנית מהיתה עד עכשיו, לפי החלטה של ועדת הכנסת מה-17 בפברואר 1953, שאנחנו עומדים עתה לבטלה, לכל סיעה או חבר כנסת להגיש בעת הדיון על דו"ח מבקר המדינה את הצעותיו. להתנות את הדבר בהסכמת ועדת הכנסת להכליל זאת בהצעת הסיכום כהצעת מיעוט, זה ביטול זכות. נעשה כאן עידול לזכויות סיעות וחברי כנסת. אני מבין שהדבר צריך להיות במסלול שההצעה תובא קודם לוועדת הכספים. אני לא מסכים לבטל את הזכות הזאת ולהתנות זאת בהסכמת ועדת הכספים. זה לא מוצדק. אני מציע שהנוסח יהיה כזה, שיהיה מובן כאלו שהועדה אינה רשאית, אלא חבר כנסת רשאי, זה שאינו מיוצג בוועדת הכספים, להגיש את ההערות, ההצעות וההסתייגויות שלו, ואם הן לא תקבלנה - הן תובאנה כהצעות מיעוט.

היור א. אנקורי:

כיוצא בזה - כחוק סינוי כחוק ספק המדינה, והפרוצדורה שהיתה קיימת לפי פברואר

1953, שלמרות שיש דיון בוועדת הכספים, אחר כך באים לסליאת הכנסת ו-11 סיעות יכולות להניח כל אחת הצעות לסיכום הדיון, מעל ראשה של ועדת הכספים - הפרוצדורה הזאת אינה מתקבלת על הודעת ומציעים לבטל אותה. אפשר להתנגד לכך, אבל זו ההצעה.

יש משהו שאני מקבל מהצעות יושב-ראש ועדת הכספים. אני מציע שנקבל את שני הסעיפים הראשונים שבהצעת, ובסעיף 2 יתוקן בסופו "ועל הפרקים שבדעתה לדון בהם". לאחר מכן אני מציע שנקבל את סעיף 2 בהצעת חבר הכנסת קרגמן. וכן סעיף 3 בהצעת חבר הכנסת קרגמן.

ד"ר ג. קיסרון:

לאחר שהועדה החליטה שעל ועדת הכספים להודיע מראש באיזה פקים בדעתה לדון, לא יכול חבר כנסת שאינו חבר הועדה, להציע הצעות לפרקים אחרים.

י. נחושתן:

מה הנוהג בוועדת הכספים, יתכן שועדת הכספים לא תספיק לדון בכל הפרקים, האם יש זכות לחבר ועדת הכספים להניח הסתייגויות על פרקים שלא ידונו? אם אין - לא צריכה להיות זכות כזאת גם לאחרים. לכן אני מציע שבסעיף 2 בהצעת חבר הכנסת קרגמן לא יהיה כתוב "שבחליטה לדון בהם", אלא "שדנה בהם".

ת. טובי:

אני מציע את הפיסקה השניה של חבר הכנסת קרגמן לנסח כך: חבר כנסת שאינו חבר ועדת הכספים, רשאי להציע לוועדה הצעותיו לפרקים בדיון וחשבון מבקר המדינה... הועדה תזמין אותו לדיון, ללא זכות הצבעה, ותקבע את מידת השתתפותו בדיון. לא נתקבלו הצעותיו - רשאי הוא להציע אותן כהצעות מיעוט ויונחו על שולחן הכנסת...

החלט: לקבל את הנוסח הבא:

1. החלטת ועדת הכנסת מיום 17.2.53 מתבטלת.
2. ועדת הכספים תניח על שולחן הכנסת הודעה על תחילת דיוניה בדו"ח מבקר המדינה ועל פרקי הדו"ח שבדעתה לדון בהם.
3. חבר כנסת שאינו חבר וועדת הכספים, רשאי להציע לוועדה הצעותיו לפרקים בדו"ח מבקר המדינה שהועדה דנה בהם. הועדה רשאית להזמין אותו לדיון ללא זכות הצבעה ולקבוע את מידת השתתפותו בדיון, וכן להחליט אם החבר - במקרה שהצעותיו לא נתקבלו בוועדה - רשאי להניחן על שולחן הכנסת.
4. במליאת הכנסת יתקיים דיון כללי על סיכומיה והצעותיה של הועדה לדו"ח מבקר המדינה, ובסיכומיו יועמדו להצבעה הצעות הרוב והצעות המיעוט בוועדת הכספים, והצעות חברי הכנסת שאינם חברי ועדת הכספים, שהונחו על שולחן הכנסת.

היור א. אנקורי:

אבקש להודיע כי חבר הכנסת ידיד מסתתף בבישיבה במקום חבר הכנסת נסים, חבר הכנסת בן-פורת במקום חבר הכנסת נבון, חבר הכנסת הורביץ במקום חבר הכנסת הראל, חבר הכנסת דרובלס במקום חבר הכנסת צימרמן.

12. מכתב יושב-ראש הכנסת אל יושב-ראש ועדת הכנסת, מיום 28.3.73, בענין חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) תשל"ג-1973

היו"ר א. אנקוריון:

חברי הועדה רצו לסמוע את דעתו של היועץ המשפטי בסוגיה זו. יושב ראש הכנסת שואל, האם על הצעות אלה, שהוגשו מחדש בתור הצעות חוק פרטיות, חל סעיף 117 או 108. כסוף המכתב מבהיר יושב-ראש הכנסת את השאלות שנתעוררו אצלו.

י. רפאל:

לפי המכתב של יושב-ראש הכנסת, מה הפירוש "אם ראה יושב-ראש הכנסת שחל בינתיים סנוי?" אם המכתב אומר "ראה יושב-ראש הכנסת", ברור שיושב ראש הכנסת צריך לראות שיש שני דברים נפרדים. במצב זה אני שואל את היועץ המשפטי, אם לפי המכתב רואה יושב-ראש הכנסת שיש שני דברים נפרדים או אינו רואה שיש שני דברים נפרדים.

היו"ר הכנסת י. יסעיהו:

אני רוצה להסיב לשאלת חבר הכנסת רפאל. אני מבקש שהועדה תחליט אם על מקרה זה חל סעיף 117 או 108. אם חל סעיף 117, היו"ר יפעל לפי סמכויותיו הנקובות בסעיף זה, שלגביו אינו מבקש הסבר או עזרת הועדה. הוא יחליט על אחריותו. אם חל סעיף 108, תחליט על כך הנסיאות, אם לאשר או לא. כן הסברתי שבענין האיסור, צריך לבחון בהזדמנות זו את הענין הזה, כי כאשר אתה אומר איסור - השאלה אם יכול גם לא לאשר, ובמקרה זה יכול להיות שיהיה רוב נגד איסור. לגבי סעיף 117 התעוררה השאלה, כיוון שפה מקרה שלא היה כפוהו, שבקריאה שלישית נפל חוק ולא בסלבים הראשונים, כפי שזה מוסבר בסעיפי התקנון.

י. רפאל:

לדעתי, אם סעיף 117 חל או לא חל, תלוי אם יושב-ראש הכנסת ראה בזה דבר חדש או לא ראה בזה דבר חדש. כל הענין תלוי בכך. לכן אני מבקש לדעת, אם לפי הנוסח שכתב היושב-ראש יש בזה דבר חדש או לא. אני רוצה לקבל חוות דעת משפטית בענין זה, ואחר כך נברר אם חל או לא חל.

מ. סמגר:

אני מבין שהשאלה המוצגת בפני היא, האם אחרי שהכנסת הסירה בקריאה שלישית הצעת חוק, הצביעה נגדה, ומוגסת הצעה הזוהי או דומה לה בעיקרה, האם חל סעיף 117 לתקנון. לענין זה הייתי רוצה להקדים ולומר, סדרי הדיון, הפרוצדורה, יש לה דרך המלך ויש לה יוצא מן הכלל. זו הפרוצדורה גם בבית המשפט וגם לגבי תקנון זה של הכנסת. יש לגבי מטריות פרוצדורות, כגון תהליך החקיקה שאילתות או הצעות לסדר היום, הסדרים מעוגנים במלה הכתובה של התקנון הזה, ויש משמעות לכך שיש סטיה או אין סטיה מדרך המלך. אם יש תהליך מסויים של חקיקה שלא נקבעו לגביו יצאים מן הכלל במצבים ספציפיים, סימן שנוהגים בכל מקרה על פי דרך המלך כפי שקובע התקנון.

במלים אחרות: הסדרים ספציפיים לגבי

הצעות חוק מסוג מסויים, יש להם תוקף רק כמידה והתקנון מגדיר באופן ברור מה היוצא מן הכלל לגביו חלה הדרישה. כאשר הוראה אינה חלה - חוזרים במילא לדרך המלך, היינו, להוראות הרגילות בדבר דרכי החקיקה.

אני רוצה להתייחס לסעיף 117. סעיף

זה על פי ניסוחו אומר: "החליטה הכנסת להסיר את הצעת החוק מסדר היום, אם לפי סעיף 111 ואם לפי סעיף 113, או שתזר בו חבר כנסת מהצעתו לפי סעיף 116, לא תובח על שולחן הכנסת, באותה כנסת של הכנסת, הצעת חוק שיושב ראש הכנסת קבע שהיא זהה..."

סעיף 117 מופיע בפרק "הדיון

בהצעות חוק של חברי כנסת". אלמלא סעיף 117, אני חושב שמוסכם על כולם, בכלל לא היתה מתעוררת השאלה של הצעת חוק זהה או דומה, אלא יכול היה חבר כנסת לחזור ולהגיש בכל שלב מחדש הצעת חוק שכבר נידונה. הייתי רוצה שנקודה זו תהיה מוסכמת. סעיף 117 בא ליצור קטיגוריה מיוחדת ובלעדו חסיה 117 לכל הפרת הזה לא היתה חסיה 117

או שחזר כנסת חזר בו, הייתי אומר שכל מצב שבו הוסרה הצעת חבר כנסת מסדר היום, חל עליו סעיף זה והאמור בו.

אולם בין שמתוך כוונה ובין שלא מתוך כוונה, כתוב "החליטה הכנסת להסיר את הצעת החוק מסדר היום", ויש פירוט, יאמר לפי סעיף 11, אם לפי סעיף 115, או שחזר בו חבר כנסת לפי סעיף 116"...

זאת אומרת שיש מקרים שבהם הנומריציה יוצרת תוצאות של סטטוס. אם אתה אומר שבמצבים א' ו-ב' יש תוצאה מסויימת, מסמך סג' ו-ד' אין תוצאה מסויימת.

סעיף 111 דן במצב שבו, בגמר הדיון מחליטה הכנסת להסיר את ההצעה מסדר היום בקריאה הטרומית. סעיף 115 דן במצב שבו הצעה נופלת בקריאה ראשונה. סעיף 116 מדבר על כך שחבר כנסת עצמו, בגמר הדיון בוועדה, מוסך את ההצעה חזרה. אתם זוכרים שאין לחבר כנסת אפשרות כזאת כשהדבר נמצא בתהליך החקיקה, אחרי שהועדה כבר הגישה זאת.

גם כאן יש דוגמא של פירוש שיוצר טיג. כי אחרת, יכול היה חבר כנסת, בכל שלב לחזור בו. יצרו סיטואציה, שבה לגבי שלושה מצבים יש הוראה ספציפית, האומרת שאין להניח זאת מחדש על שולחן הכנסת, אלא אם כן היוסב-ראט סבור וכו'.

במקרה שעליו מדובר, חל לדעתי סעיף 115 האומר: "המטח הדיון בהצעת חוק יהיה בהתאם לסעיפים 104, 92, 90 בסנויים המתייבים". התוק עבר את הקריאה הטרומית, את הקריאה הראשונה, וחזר לקריאה שניה, ובקריאה השלישית - ואגב, החוק נידון בפרוצדורה שחלה על כל הצעות החוק - הוסר מסדר היום. סעיף 117 מתיחס רק ל-111, 113 ו-116, ולדעתי לגבי הצעה שנצביעו נגדה בקריאה שלישית, סעיף 117 בכלל לא חל.

זאת אומרת, התוצאה היא לדעתי, שכאשר אחרי ספציפיים נגד הצעת חוק בקריאה שלישית ומגישים מחדש, בתור הצעת חוק של הממשלה, חל הפרק של הממשלה; בתור הצעת חוק של חבר כנסת, חלות ההוראות הרגילות של 108 והסייגים המיוחדים של 117 אינם חלים בכלל במקרה זה.

י. רפאל: מה בקשר לקל וחומר?

סמגור: כאשר אתה בא לקבוע סייגים לדרכי חקיקה וכוונה באופן פוזיטיבי, שבמצבים אלה ואלה לא תחול פרוצדורה מסויימת, לא יכול להיות מקום לייסום הכלל של קל וחומר. פרטתי שלושה מצבים מוגדרים. קל וחומר יכול למצוא ביטוי רק באחד מסנים, או סיוסיו באופן מפורט את הסעיפים הנוספים שעליהם רוצים להתיחס לפי סמנו את הסעיפים 111, 113, או 116, או שימחקו את שלושתם, ואז מדובר באופן כללי, שאם החליטה הכנסת להסיר הצעת חוק מסדר היום, יהיה סייג מסויים, אם לא אוקרים זאת, אם מונים אחת לאחת את הסעיפים או מוחקים את כל האיזכורים של הסעיפים, אין מקום לקל וחומר.

י. רפאל: גזירה שווה יש.

סמגור: אם וכאשר קובעים סייגים על דרכי חקיקה ונוקטים בדרך הנוסח המטפשי והמפורט, איננו יכולים לחסום דרכי חקיקה על ידי הסקת מסקנות. מקום שהמחוקק משרטט וכוונה אחת לאחד סיטואציות מסויימות, איננו יכולים לקבוע סייגים נוספים בנוסח מטפעותי כזה, כמו חקיקה, אלא על ידי אמירה מפורשת.

לכן לדעתי, במקרה שמנו סייגים, אין מקום להסקת מסקנות נוספות.

י. רפאל: י. יסעיהו: אם חל סעיף 108, מה המטפעות, אפשר לאשר ואפשר לא לאשר?

היו"ר א. אנקוריון:
אני מציע שלא נרחיב את היריעה.
יושב-ראש הכנסת העמיד לפנינו
סאלה. אני מציע שנחזיק את עצמנו במסגרת סעיפים 108 ו-117.

י. בן-מאיר:
אם הבנתי נכון, אמרת שמבחינה
עקרונית יש להניח שהסעיף התכוון
לכך, שבכל חוק, אחרי שמסירים אותו מסיבה כלשהי, אין לחזור עליו שוב.
אבל היות ומזכירים בסעיף 117 סעיפים ספציפיים, מזה אתה לומד שאנחנו
צמודים רק לסעיפים אלה ולא למקרה אחר. גם אתה אמרת שרוחו של סעיף
117 ברורה, ולא מעלים מחדש את ההצעה אחרי שמורידים אותה.

סעיף 113 איבד מתיחס להסרת הצעת
חוק בקריאה ראשונה. סעיף 113 מתיחס למקרה שהועדה מציעה לכנסת בכלל
לא לדון בקריאה ראשונה. ההתייחסות למה שקורה בקריאה ראשונה, מופיעה
רק בסעיף 115. שם כתוב "המסך הדיון בהצעת החוק", ומדובר עדיין בקריאה
ראשונה. מוזכרת הצעה, שהועדה הציעה לא להביא לקריאה ראשונה, ורק
ב-115 יש התייחסות לקריאה ראשונה, ושהדיון יהיה לפי סעיף 90. שם
כתוב שזה יסתיים בהצבעה.

אם הפירוש הדבקני שלך נכון, אתה
מרחיק לכת עוד יותר, ומגיע למסקנה, שגם אם הכנסת הורידה את הצעת החוק
בקריאה ראשונה, בקריאה ראשונה ההצעה נפלה, וזה לא מוזכר בסעיף 113 אלא
ב-115, ראה סעיף 90, גם אז לא חל 117.

לגבי קריאה שלישית, הייתי מבין
שכוונת סעיף 117 לצמצם את האפשרות, ולומר שקריאה שלישית היתה מקרה
יוצא דופן. קשה מאוד להעלות על הדעת שהכוונה היתה, שרק בקריאה ראשונה
זה לא יהיה. אם זו הכוונה, אז גם בקריאה ראשונה לא. רק בקריאה שרוסית -
זה לא סביר. אם הועדה הגישה לקריאה ראשונה וזה נפל - אי-אפשר;
ואם חבר כנסת - אפשר. ודאי שאין כוונה שרק במקרים כאלה ולא אחרים.

(אחרי כן רשמה אד).

לפני כן רשמה טק.

אד.

י. בחושתן:

שואל אותנו יושב-ראש הכנסת - ואני חוזר על השאלה: מה תוכן צריך ליתן לסעיף 108? מתי מותר ומתי אסור? מהם השיקולים או ההנחיות אשר צריכים להדריך את היושב-ראש והסגנים בנואם לשקול זאת? היושב-ראש ביקש הדרכה מוועדת הכנסת.

עד כה לא הפעילו שיקול-דעת כזה בכלל. במקרה זה יכולה להתעורר בעיה כזו מבחינה קונסטיטוציונית, כאשר מדובר על הסרת הצעת חוק על-ידי הסיעה של אותו חבר-כנסת שהציע את הצעת החוק, וזאת בקריאה השלישית. האם מותר במקרה כזה להתיר הנחת הצעת חוק דומה מייד לאחר מכן? קיימת סכנה שמא הוראה זו תיעשה פלסטר. לא בכדי הגבילו זאת. אמרו: לא תטריחו את הכנסת פעם שניה ושלישית מייד אחר-כך. תנו לה לנוח בענין זה. או אם חל שינוי בנסיבות, והשאלה - אם שינוי בנסיבות פירושו שעכשיו מובטח רוב להצעה?

ידוע הכלל של "יוסדס ג'זריס". כאשר אתה בא לפרש חוק לגבי סעיף שיש בו פירוש של מספר דברים, ואי-אפשר לומר שפירוט זה הוא סמכה - אפשר להקיש שמתכוונים לדברים דומים.

ד. שמגר:

אם כתוב בסעיף: וכיוצא באלה. אם זה לא נאמר, יש הוראה מפורשת

בפקודת הפרשנות שהכלל איננו חל.

ה. ארזי: היועץ המשפטי אמר שלא חל סעיף 117, אבל חל סעיף 115.

ו. שמגר:

אמרת שחל סעיף 108. הוספתי ואמרת שבמקרה זה חל התהליך כמו בסעיף 115, כי היתה הצבעה בקריאה שניה ושלישית.

ז. ארזי:

במה זה קשור עם סעיף 115?

ח. שמגר:

סעיף 117 סוגה מספר סעיפים. סעיף 117 איננו מאזכר את התהליכים המאוחרים יותר.

יותר.

ט. ידין:

לא ברור מה היא חוות-דעתו של היועץ המשפטי על סעיף 108. חשוב שנקבל

הסבר בנדון.

י. שמגר:

אענה על השאלות לפי הסדר בו נשאלו.

השאלה הראשונה התייחסה לכך, אם ביקשו לומר שהיתה כוונה למנוע כל דיון, אולם כוונה זו סוכלה כאילו על-ידי מנין 3 סעיפים. אני חייב לצאת מהנחה שהדברים מתפרשים מאליהם, ומה שרצו לכתוב - כתבו. אני גורס שכאשר דנים בחקיקת משנה - והתקנון הוא חקיקת-משנה, אם רוצים לבטא משהו - צריך לכתוב זאת. זה לא מסובך לכתוב בתקנון את פרטי ההליכים. כאשר הלכו ומנו סעיפים - לא כדוגמאות, כי אין בתקנון הכנסת דוגמאות, אלא שלושה מצבים שעליהם רצו להחיל את הסעיף - הרי זה מה שאני רואה בפני. אם הכוונה של הכנסת היתה על-ידי סעיף 117 לכלול את כל המצבים, הרי אין דבר פשוט יותר מאשר לומר זאת.

לגבי ההערה שסעיף 113 איננו

מתייחס לקריאה הראשונה - יכול להיות שזה כך. זה איננו סותר את התיזה, שבסעיף 117 יש הפניה לסעיפים 111, 113 ו-116, וכל מה שאיננו כלול בשלושת הסעיפים האלה איננו מכוסה.

י. בן-סא"ר :

האם גם הקריאה הראשונה לא תהיה כלולה?

ס. שמגר :

הכלל של "יוסדס ג'נריס" פירושו, שאם פירטת משהו בתוך החוק, ולאחר מכן הבאת ביטוי כללי בנוסח "וכיוצא באלה", ניתן לפרש זאת מתוך סמוכים לביטויים הספורטיים. כאשר לא מופיעות מלים כמו "כיוצא באלה" או "כדוגמתם" - אין מקום להפעלת הכלל. כאשר נאמר: בין לפי זה או לפי זה - אין לכך משמעות אחרת, והכלל איננו יכול להיות מופעל. אם היה כתוב "וכיוצא באלה" - היית צודק.

מהו סעיף 108? על כך כתבתי חוות-דעת

בכתב. אני סבור שיש ליושב-ראש הכנסת והסגנים סמכות לשקול את ענין הגשתה או אי-הגשתה של הצעת חוק - ולא בכדי כתבו את סעיף 108. הם צריכים לשקול זאת, תוך שיקולים הוגנים, לא ארביטריים, תוך תשומת-לב למטרייה שבה הם דנים. נניח שהצעת החוק איננה מנוסחת כהצעת חוק. היושב-ראש והסגנים יכולים לא לאשר אותה. או שיש לפנייהם הצעת חוק שיש בה ביטויים מעליבים. כך יכולים היושב-ראש והסגנים לדון בשאלה אם לאשר הצעת חוק דומה להצעה שקדמה לה.

הי"ר א. אנקוריון :

תמה פרשת השאלות והתשובות, ואנו עוברים לדיון.

ס. ביבי :

אני שואל האם בזמן שנותר אפשר לקיים את הדיון.

אני סבור שהצעת חוק הסוגשת מחדש ליושב-ראש הכנסת נכנסת לתחום של סעיף 117 ולא לתחום של סעיף 108 לתקנון הכנסת. אסביר בפרוטרוט מדוע אני סבור כך.

סעיף 117 דן בהצעת חוק שהגיעה לשלבים מתקדמים של דיון באחת הוועדות או בסליחה של הכנסת, אלא שבשלב קריטי מסוים היא חדלה להתקיים.

סעיף 108 מדבר על הצעת חוק שזה עתה באה לעולם. סעיף 108 בא לומר כיצד צריך הפורום של יושב-ראש הכנסת והסגנים לנהוג כאשר מוגשת הצעת חוק שזה עתה נולדה. ואילו הסעיף 117 מדבר על הצעת חוק שעברה שלבים מתקדמים בחקיקה של הכנסת.

סעיף 117 על הסעיפים הסמוכים בו מנסה להצביע על מצב לפיו הצעת חוק, שעברה כמה שלבים ולא הגיעה לידי גמר בצורה של קבלת כחוק של הכנסת, חייבת תקופת מעבר נוספת, מעין תקופת צינון. במצאה מן חייב חזר-כנסת לשקול מחדש את הדרך שבה העבירו את הצעת החוק מתחילת דרכה.

מתקני התקנון לא חזו את האפשרות הזו שהצעת חוק פרטית תזכה לרוב בקריאה המוקדמת, תובא לקריאה ראשונה ושוב תזכה ברוב לשם העברתה לוועדה, בוועדה היא שוב תזכה לרוב ותגיע לכנסת לקריאה שניה, תתקבל בקריאה שניה וברוב, ואילו בעת הגיעה לקריאה שלישית - תיפול. זוהי אפשרות רחוקה ביותר. זוהי האפשרות שמתקני התקנון לא חזו אותה, ולכן הם לא התייחסו אליה בתקנון.

במהלך החקיקה קורה שנשאר פה ושם חלל-ריק בשל אפשרויות רחוקות מאד, כמעט תיאורטיות.

במצב זה נמצאת הצעת החוק המונחת לפנינו.

כאשר הצעת חוק איננה מתקבלת בקריאה הראשונה, נקבע בתקנון שכל הצעה חדשה דומה חייבת לעבור תקופת צינון של ששה חדשים.

הי"ר א. אנקוריון :

אני מבקש להבהיר שנפסיק את הישיבה בשעה 10.30, אבל יהיה לה המשך בשעה 13.30.

י. בן-סא"ר :

לא נוכל לקיים ישיבה נוספת היום.

מ. ביבי :

אם התקנון קבע, שהצעת חוק שעברה את הקריאה המוקדמת תשתהה תקופה של ששה חדשים, לאחר שחברי-הכנסת לא ידעו באורח מדויק מה טיבה של אותה הצעת חוק, משמע שיש כאן ליקוי שיש לתת את הדעת עליו.

אם לא נקבל את ההסבר הזה יצא, שאם שר מגיש הצעת חוק בשם הממשלה, ואותה הצעת חוק עוברת את כל השלבים עד לשלב של הנמקת ההסתייגויות, והנה ההסתייגות האחרונה ממש מתקבלת על-ידי רוב בכנסת ומשנה את מהות החוק מיסודו עד כדי כך שהשר מוכן לקחת את החוק בחזרה - הוא יוכל להגיש אותה מחזש. אם לא נקבל את הפירוש שאני נותן לסעיף 117, אם יגוייס ~~הצב~~ להפלת החוק בקריאה שלישית, ילך למחרת השר ליושב-ראש הכנסת ויאמר : אני מבקש להגיש מחדש את החוק שאתמול הכנסת לא קיבלה אותו.

מ. שמגר : זה חל על הצעת חוק פרטית של חבר-כנסת.

מ. ביבי :

אני רוצה לתת דוגמה מקבילה של אפשרות תיאורטית. האם יעלה על הדעת שהשר ינהג כך כלפי הכנסת? האם מתקבל על הדעת ששר יבוא למחרת היום ליושב-ראש הכנסת ויבקשו להעמיד על סדר-היום הצעת חוק שנפלה בקריאה שלישית? האם שר ישים כך ללעג את הכנסת בשל הסתייגות שנחקבלה ברוב קולות בכנסת?

אני חושב שסדר פרלמנטרי כזה איננו יכול להתקיים. בדרך זו אפשר לשים לאל כמעט את כל החלטותיה של הכנסת. אנו לעתים מקבלים בכנסת הסתייגויות שונות. אם נרשה לשר לנהוג כך, נפגע בעבודת החקיקה התקינה של הכנסת.

אני רוצה לומר לחברי הוועדה הנכבדים, שאני דן עכשיו על ענין תקנוני מובהק. אינני יודע מה תהיה עמדת ביוועדה לעצם הענין. אני מגן על התקנון, אני נאבק על פירושו הנכון של התקנון. אני חושב שאסור לנו לאפשר פירוש לקוי.

אם הצעת חוק נופלת בקריאה שלישית בכנסת, לאחר שהסתייגות מסוימת נתקבלה ברוב, נעקוף את רצון הרוב אם מיד תוצע הצעה דומה באותו נושא. היה תקדים כזה כאשר חבר-הכנסת הורביץ הגיש הצעת חוק דומה להצעת חוק של חבר-הכנסת האוזנר. היושב-ראש והסגנים קיימו בירור והגיעו למסקנה, כי מאחר וזוהי הצעת חוק דומה - היא לא תונח על שולחן הכנסת. זו הייתה יאקטיומה.

רצוני להסביר נקודה נוספת בתקנון. אינני יודע אם נשתנו הנסיבות. אני סבור שלא נשתנו. זה ענין לפרשנות של יושב-ראש הכנסת. אבל אני רוצה לומר כמה מלים לגבי סעיף 116. עד גמר הדיון בוועדה, לאחר הקריאה המוקדמת, רשאי חבר-הכנסת המציע את הצעת החוק לחזור בו מהצעתו. סעיף זה בא להקנות זכות עדיפות לחבר-הכנסת המציע, הוא הבעלים של החוק עד לשלב של הקריאה הראשונה; לאחר שנסתיימה הקריאה הראשונה הוא איננו עוד הבעלים של החוק, כי החוק עובר לרשות הכנסת והוועדה הדנה בו. בשלב זה, כאשר חבר-הכנסת המציע חוזר בו מהצעתו, אין לו מעמד מיוחד; הכנסת היא הקובעת.

סעיף 117 מתייחס לזכויותיו של חבר-הכנסת שהציע את הצעת החוק, והוא מונה את הסעיפים 111, 113 ו-116, שבאים להקנות זכויות למציע את הצעת החוק. כאשר החוק מובא לקריאה שלישית, אין לחבר-הכנסת המציע כל זכויות מיוחדות. החוק יצא מרשותו והוא בסמכות הכנסת או ועדת הכנסת.

אני רוצה להגיד איפוא ליועץ המשפטי, שאין כאן מצב לפיו הסעיף בא למנות שלוש אפשרויות ולא יותר; הוא לא רצה להקנות למציע הצעת החוק זכויות מיוחדות בשלבים הבאים של החקיקה. לכן אין לו מה להוסיף על הסעיפים הנזכרים בסעיף 117.

מכל הנימוקים שמניתי, אני סבור שיש להחיל על המקרה הנדון את סעיף 117. היושב-ראש והסגנים יקבעו את עמדתם לגבי הצעת החוק.

- א. עופר :** אם הצעת החוק תונח על שולחן הכנסת בראשית הכנס הבא, האם יהיה על כך ערעור.
- י. בן-מאיר :** חייבת לעבור תקופה של 6 חדשים.
- י. רפאל :** אני מציע להפסיק את הדיון ולחדשו מייד לאחר הפגרה.
- היו"ר א. אנקוריון :** יש הצעה להמשיך את הדיון היום בשעה 13.30.
- י. בן-מאיר :** בשעות הצהריים יש לנו התייעצות סיעתית לקראת הדיון בהצעת אי-אמון.
- א. רזיאל-נאור :** לא יתכן לקיים היום ישיבה נוספת של הוועדה. יש ישיבות של ועדות אחרות. יש התייעצויות סיעתיות, ומשלחת של חברי-הכנסת יוצאת להודיע לנשיא על בחירתו לאחר הבחירות.
- מ. אביזוהר :** מספר חברי-כנסת הגישו הצעת חוק, היא לא הונחה על שולחן הכנסת, למרות שהתקנון ברור ומאפשר הנחתה על שולחן הכנסת. יש חברי-כנסת המבקשים למנוע בעדנו להגיש את הצעת-החוק.
- היו"ר א. אנקוריון :** אינני רוצה לקפח את הדיון. המשך הדיון יתקיים. האם החברים מסכימים בשלב זה לקיים הצבעה נסיונית על השאלה: האם לדעת החברים יש להחיל את סעיף 117 או את סעיף 108? הצבעה זו לא תהיה מחייבת.
- ד. ארזי :** אני מתנגד. אני גם מוכן לנמק מדוע.
- היו"ר א. אנקוריון :** יש שתי הצעות לסדר. אינני רוצה להחליט על כך בתוקף סמכותי כיושב-ראש הוועדה. אני מבקש שהוועדה תחליט אם נמשיך את הדיון היום בשעה 13.30, או שנדחה אותו עד לאחר הפגרה.
- י. בן-מאיר :** נציגי שתי סיעות בוועדה מסבירים, שאין כל אפשרות לקיים היום ישיבה נוספת.
- א. עופר :** בתקנון כתוב שהיושב-ראש מזמן את ישיבות הוועדה. אני מציע להשאיר זאת בידי היושב-ראש.
- מ. ברעם :** אני מציע לקיים את הישיבה הערב, עם תום ישיבת מליאת הכנסת.
- י. נחושטן :** הערב תסתיים ישיבת המליאה בשעה 22.00.
- י. גולן :** אנו מבקשים לקיים את ישיבת ועדת הכנסת הערב, לאחר ישיבת המליאה.
- ד. ארזי :** מעבר לחילוקי-הדעות בינינו, אני מבקש שנהיה הגיוניים. גם אם הישיבה תתקיים הלילה, האם נספיק להניח את הצעת החוק על שולחן הכנסת, לקיים את הקריאה המוקדמת ולהעביר את ההצעה לוועדה? אין לכך כל סיכוי.
- היו"ר א. אנקוריון :** ליושב-ראש יש סמכות לכנס את הוועדה. במצב זה, אינני רוצה לעשות זאת אלא על דעת הוועדה.
- י. רפאל :** יש הסכמה לכנס את הוועדה בפגרה.
- י. נחושטן :** אני מציע שנסמין את היושב-ראש לכנס את הוועדה בפגרה.
- היו"ר א. אנקוריון :** נחבלה החלטה שהוועדות רשאיות לשבת בפגרה.

היו"ר א. א. אנקורי: אני מעמיד להצבעה את ההצעה לקיים היום ישיבה בתום ישיבת הכנסת.

י. בן-מאיר: אנו מחייבים לסיים את הענין בפגרה.

היו"ר א. א. אנקורי: האם תהיה התנגדות לכך, שהיושב-ראש והסגנים יחליטו היום, לפי סעיף 108, להניח את ההצעת החוק על שולחן הכנסת ב-14 במאי ?

י. בן-מאיר: יש התנגדות.

י. רפאל: בפירוש לא.

מ. ברעם: אני מציע להתכנס הערב, בתום ישיבת המליאה. אני משאיר זאת לשיקולו של היושב-ראש.

י. נחושטק: אני מודיע כבר עכשיו שלא נוכל לבוא לישיבה.

היו"ר א. א. אנקורי: אני מודה לכם ונועל את הישיבה.

(הישיבה ננעלה בשעה 10.45)